

Chambre des Représentants

SESSION 1966-1967.

9 MARS 1967.

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention Benelux
en matière de marques de produits, et de l'annexe,
signées à Bruxelles, le 19 mars 1962.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DES AFFAIRES ETRANGERES (1)
PAR M. BOHY.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le 23 décembre 1965, la Chambre a adopté à l'unanimité le projet de loi portant approbation de la Convention Benelux, en matière de marques de produits, et de son annexe, signées à Bruxelles le 19 mars 1962.

Cette Convention introduit dans notre droit interne une loi uniforme Benelux sur les marques de produits.

En ce qui concerne la Belgique, cette loi uniforme se substitue aux principales dispositions de la loi du 1^{er} avril 1879 sur les marques de fabrique et de commerce, actuellement en vigueur.

Toutefois, le 24 juin 1966, le Sénat a amendé l'article 1^{er} du projet de loi d'approbation.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Van Acker.

A. — Membres : MM. Delwaide, Dewulf, Gilson, Lefèvre (Th.), Moyersoen, Parisis, Scheyven, Schyns, Tindemans. — Bohy, Craeybeckx, Fayat, Glinne, Larock, Radoux, Van Acker, Van Eynde. — Boey, Corbeau, Kronacker, Lerouge, Mundeeler. — Van der Elst.

B. — Suppléants : MM. Claeys, Cooreman, Devos (R.), Meyers, Saintraint. — Cools (A.), De Keuleneir, Terwagne, Toubeau. — Delforge, Lefebvre (R.), Mergam. — Schiltz.

Votr :

23 (S.E. 1965) :

— N° 2 : Projet amendé par le Sénat.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1966-1967.

9 MAART 1967.

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van het Benelux-Verdrag
inzake de warenmerken, en van de bijlage, onder-
tekening op 19 maart 1962, te Brussel.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BUITENLANDSE ZAKEN (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER BOHY.

DAMES EN HEREN,

Op 23 december 1965 hechtte de Kamer eenparig haar goedkeuring aan het wetsontwerp houdende goedkeuring van het Benelux-Verdrag inzake de warenmerken en van de bijlage, ondertekend op 19 maart 1962.

Die Overeenkomst voert in ons intern recht een eenvormige Beneluxwet betreffende de warenmerken in.

Met betrekking tot België zij erop gewezen dat deze eenvormige wet in de plaats komt van de voornaamste bepalingen van de thans van kracht zijnde wet van 1 april 1879 op de fabrieks- en handelsmerken.

Op 24 juni 1966 wijzigde de Senaat echter artikel 1 van het wetsontwerp ter bekrachtiging van die overeenkomst.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Van Acker.

A. — Leden : de heren Delwaide, Dewulf, Gilson, Lefèvre (Th.), Moyersoen, Parisis, Scheyven, Schyns, Tindemans. — Bohy, Craeybeckx, Fayat, Glinne, Larock, Radoux, Van Acker, Van Eynde. — Boey, Corbeau, Kronacker, Lerouge, Mundeeler. — Van der Elst.

B. — Plaatsvervangers : de heren Claeys, Cooreman, Devos (R.), Meyers, Saintraint. — Cools (A.), De Keuleneir, Terwagne, Toubeau. — Delforge, Lefebvre (R.), Mergam. — Schiltz.

Zie :

23 (B.Z. 1965) :

— N° 2 : Ontwerp door de Senaat gewijzigd.

Dans la version du projet original, l'article 1^{er} était libellé comme suit : « La Convention Benelux en matière de marques de produits, signée à Bruxelles le 19 mars 1962, sortira son plein et entier effet. »

Le Sénat a ajouté à cet article un second alinéa libellé comme suit :

« Toutefois, l'acceptation par la Belgique d'un règlement d'exécution soumettant la recevabilité du dépôt d'une marque à l'accomplissement d'une des formalités prévues à l'article 6, lettre B, ne pourra avoir lieu qu'avec l'approbation des Chambres ».

L'article 6, lettre B, de la loi uniforme est libellé comme suit :

« B. — Un règlement d'exécution pourra soumettre la recevabilité du dépôt d'une marque à l'accomplissement d'une des formalités suivantes, au choix du déposant :

» 1^o soit la production d'un certificat attestant qu'un examen d'antériorités a été effectué par le Bureau Benelux dans les trois mois précédant le dépôt, conformément aux prescriptions établies par règlement d'exécution;

» 2^o soit l'introduction d'une demande d'examen au moment même du dépôt, par l'intermédiaire de l'autorité chargée de recevoir celui-ci.

» Dans ce dernier cas, l'acte de dépôt sera établi provisoirement. Il ne deviendra définitif qu'au cas où, après réception des résultats de l'examen d'antériorités et dans un délai à fixer par règlement d'exécution, le déposant ou son mandataire aura confirmé sa volonté de maintenir le dépôt. En devenant définitif, l'acte de dépôt conservera sa date initiale. »

Afin de mettre en lumière la portée de cet amendement, rappelons que, alors qu'en vertu de la législation actuelle sur les marques de fabrique et de commerce, le droit exclusif à la marque s'acquiert par le premier usage notoire, le dépôt de la marque ne constituant qu'une des preuves de cet usage notoire, la loi uniforme innove en proclamant que dorénavant le droit exclusif à une marque ne s'acquerra que par le dépôt Benelux, ou par le dépôt international conformément aux dispositions de l'Arrangement de Madrid.

Ce dépôt se fera soit auprès des administrations nationales, soit auprès du Bureau Benelux des marques qui est institué par la Convention, et qui sera établi à La Haye.

De toute façon, ce dépôt, en ce qui concerne la Belgique, sera centralisé à Bruxelles, au service de la protection de la propriété industrielle qui dépend du Ministère des Affaires économiques, et qui constituera à l'intention des déposants une documentation qui leur évitera des démarches onéreuses à La Haye. Par conséquent, les dépôts au greffe des tribunaux de commerce tels qu'ils sont effectués actuellement seront abolis.

Nous venons de voir que l'article 6, B, de la loi uniforme prévoit qu'un règlement d'exécution pourra soumettre la recevabilité du dépôt d'une marque à la production d'un certificat d'examen d'antériorités ou à l'introduction d'une demande d'examen d'antériorités. Dans ce dernier cas, l'acte de dépôt sera établi provisoirement, et dans la pratique, si l'examen d'antériorités se révèle positif, le déposant pourra renoncer au dépôt; si l'examen est négatif, il pourra le maintenir.

In het oorspronkelijk ontwerp luidde artikel 1 als volgt : « Het Benelux-Verdrag inzake warenmerken, ondertekend te Brussel op 19 maart 1962, zal volkomen uitwerking hebben ».

Aan dit artikel heeft de Senaat een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

« De aanvaarding door België van een uitvoeringsreglement waarbij de ontvankelijkheid van het depot van een merk afhankelijk wordt gesteld van het vervullen van een van de formaliteiten, bepaald in artikel 6, letter B, kan evenwel slechts met goedkeuring van de Kamers geschieden ».

Artikel 6, letter B, van de eenvormige wet luidt als volgt :

« B. — Een uitvoeringsreglement kan de ontvankelijkheid van het depot van een merk afhankelijk stellen van het verrichten van één der volgende handelingen, ter keuze van de deposant :

» 1^o hetzij overlegging van een bewijsstuk, dat een onderzoek naar eerdere inschrijvingen door het Benelux-Bureau werd verricht binnen de drie aan het depot voorafgaande maanden, overeenkomstig de bij uitvoeringsreglement gestelde regelen;

» 2^o hetzij indiening op het tijdstip van het depot van een verzoek tot onderzoek, door tussenkomst van het met het in ontvangst nemen van het depot belaste orgaan.

» In het laatste geval draagt de op te maken akte van depot een voorlopig karakter. Zij verkrijgt slechts rechtskracht, ingeval de deposant of zijn gemachtigde, na ontvangst van de resultaten van het nieuwheidsonderzoek en binnen een bij uitvoeringsreglement te bepalen termijn, te kennen heeft gegeven dat hij het depot wil handhaven. Wanneer de akte van depot rechtskracht verkrijgt, behoudt zij haar oorspronkelijke datum. »

Ter verduidelijking van de strekking van dit amendement zij eraan herinnerd dat, krachtens de huidige wetgeving op de fabrieks- en handelsmerken, het uitsluitend recht op een merk verkregen wordt door het eerste kennelijk gebruik ervan, en het depot ervan slechts een van de bewijzen van dit kennelijk gebruik vormt. De eenvormige wet voert een nieuwheid in door te bepalen dat het uitsluitend recht op een merk voortaan slechts kan verkregen worden door het Benelux-depot of door het internationaal depot overeenkomstig het bepaalde in de Overeenkomst van Madrid.

Bedoeld depot wordt bij de nationale besturen gedaan of bij het Benelux-Merkenbureau dat door de Overeenkomst wordt ingesteld en in Den Haag is gevestigd.

Voor België wordt dit depot in elk geval te Brussel gecentraliseerd, in de van het Ministerie van Economische Zaken afhangelende dienst voor de bescherming van de industriële eigendom, die een documentatie zal aanleggen welke de deposanten kostbare stappen in Den Haag zal besparen. Derhalve worden de depots, zoals die thans zijn georganiseerd ter griffie van de rechtbanken van koophandel, afgeschaft.

Wij zagen zopas dat artikel 6, B, van de eenvormige wet bepaalt dat een uitvoeringsreglement de ontvankelijkheid van het depot van een merk afhankelijk kan maken van het overleggen van een bewijsstuk dat een onderzoek naar eerdere inschrijvingen werd verricht, of van het indienen van een verzoek tot onderzoek naar vroegere inschrijvingen. In het laatste geval draagt de op te maken akte van depot een voorlopig karakter en, indien in de praktijk het onderzoek naar vroegere inschrijvingen een positief resultaat oplevert, kan de deposant afzien van het depot; indien het een negatief resultaat oplevert, kan hij het depot handhaven.

Mais qu'est-ce qu'un règlement d'exécution visé par cet article ?

L'article 2 de la Convention fait une distinction entre les règlements d'exécution et les règlements d'application.

Les règlements d'exécution sont établis de commun accord par les Hautes Parties contractantes, après consultation du Conseil d'administration du Bureau Benelux des marques.

Les règlements d'application sont établis directement par ledit Conseil d'administration.

L'article 2 stipule encore que ces règlements reçoivent force obligatoire dans chaque pays, conformément aux dispositions de son droit interne, et qu'ils sont publiés au Journal officiel des Hautes Parties contractantes.

Il résulte de ces dispositions, que les règlements dont question ci-dessus, prendront la forme d'accords sous forme simplifiée.

Ces accords sont ceux qui n'adoptent pas la forme solennelle des traités élaborés conformément aux dispositions constitutionnelles, c'est-à-dire signés par des ministres plénipotentiaires et ratifiés par le chef de l'Etat, après avoir reçu éventuellement l'assentiment parlementaire.

Au contraire, ces accords sont l'œuvre des seuls gouvernements, parfois même de fonctionnaires supérieurs dûment mandatés par leurs Ministres; ils s'élaborent par échanges de lettres, échanges de notes etc., et ont pour objet unique d'assurer l'exécution de traités régulièrement ratifiés.

Ces accords sous forme simplifiée ont été imposés par la pratique diplomatique. Il est de doctrine et de jurisprudence que ces accords, s'ils dérogent aux conventions qu'ils prétendent exécuter, doivent être soumis à la procédure constitutionnelle ordinaire, c'est-à-dire à l'approbation parlementaire éventuelle et à la ratification par le chef de l'Etat.

En l'occurrence, la procédure qui vient d'être décrite se fera au sein du Comité de Ministres de l'Union économique Benelux, dûment habilité pour ce faire, la matière des marques de produits n'étant pas expressément prévue au Traité de l'Union économique Benelux.

**

Le Sénat voudrait que l'acceptation par la Belgique du règlement d'exécution relatif à l'examen d'antériorités, soit soumise à l'approbation préalable des Chambres.

Le rapporteur du Sénat en explique les raisons. Il estime que l'examen d'antériorités qui pourrait être imposé aux déposants pourrait faire présumer la mauvaise foi de ceux-ci en cas de litige, et soulève plusieurs difficultés qui pourraient surgir dans le cas du dépôt provisoire prévu au littéra B de l'article 6.

Pour toutes ces raisons, ce règlement d'exécution lui paraît peu souhaitable, ou tout au moins sa mise au point « hérissée de difficultés » (voir *Doc. Sénat*, n° 241, session 1965-1966, pp. 6 et 7).

Le Sénat, ayant suivi sa Commission, refuse donc de donner au Gouvernement un blanc-seing pour élaborer ce règlement. Votre Commission ne croit pas pouvoir le suivre, tant pour des raisons d'ordre économique que juridique.

Maar wat bedoelt dit artikel met een uitvoeringsreglement ?

Artikel 2 van de Overeenkomst maakt een onderscheid tussen uitvoeringsreglementen en toepassingsreglementen.

De uitvoeringsreglementen worden in onderlinge overeenstemming vastgesteld door de Hoge Verdragssluitende Partijen na raadpleging van de Raad van bestuur van het Benelux-Merkenbureau.

De uitvoeringsreglementen worden rechtstreeks door die raad van bestuur opgesteld.

Artikel 2 bepaalt nog dat die reglementen in ieder land bindende kracht verkrijgen overeenkomstig de bepalingen van zijn binnenlands recht en dat zij worden bekendgemaakt in het Staatsblad van ieder der Hoge Verdragssluitende Partijen.

Uit die bepalingen volgt dat de reglementen waarvan hoger sprake naar de vorm vereenvoudigde akkoorden zullen zijn.

Die akkoorden zijn degene welke niet gesteld zijn in de plichtige vorm van de verdragen die tot stand komen overeenkomstig de grondwettelijke bepalingen, dit wil zeggen: ondertekend door gevolmachtigde ministers en bekrachtigd door het Staatshoofd, eventueel na parlementaire goedkeuring.

Die akkoorden zijn daarentegen slechts het werk van de Regeringen, soms zelfs van door hun Minister behoorlijk gemandateerde hoge ambtenaren; zij komen tot stand ingevolge uitwisseling van brieven, uitwisseling van nota's enz. en hebben slechts tot doel voor de uitvoering van de regelmatig bekrachtigde verdragen te zorgen.

Die naar de vorm vereenvoudigde akkoorden zijn een onontkoombaar gevolg van de praktische diplomatie. Volgens de rechtsleer en de rechtspraak moeten die akkoorden, wanneer zij afwijken van de overeenkomsten die zij zogenoemd toepassen, aan de gewone grondwettelijke procedure onderworpen worden; dit wil zeggen: eventuele parlementaire goedkeuring en bekrachtiging door het Staatshoofd.

In dit geval zal de zojuist beschreven procedure verlopen in het Ministercomité van de Benelux Economische Unie, dat daartoe wel degelijk bevoegd is, daar de aangelegenheid van de warenmerken niet uitdrukkelijk vermeld is in het Verdrag van de Benelux Economische Unie.

**

De Senaat wenst dat de aanvaarding door België van het uitvoeringsreglement betreffende het onderzoek naar eerdere inschrijvingen, met het oog op een voorafgaande goedkeuring aan de Kamers wordt voorgelegd.

De verslaggever van de Senaat zet de redenen daarvan uiteen. Hij is de mening toegedaan dat het onderzoek naar eerdere inschrijvingen dat eventueel aan deposanten zou opgelegd worden, in geval van betwisting aanleiding zou kunnen geven tot het vermoeden dat zij te kwader trouw zijn, en tot verscheidene moeilijkheden kunnen leiden wanneer het in letter B van artikel 6 bedoelde voorlopig depot plaats heeft.

Om al die redenen komt het hem voor dat dit uitvoeringsreglement beter achterwege zou blijven of althans dat de nadere uitwerking ervan « veel moeilijkheden zal veroorzaken » (zie *Stuk Senaat*, n° 241, zitting 1965-1966, blz. 6 en 7).

De Senaat die zich bij zijn Commissie aansloot, weigerde dus de Regering zonder meer te machtigen dit reglement op te stellen. Uw Commissie meent het met de hem niet een te kunnen zijn, zowel om economische als om juridische redenen.

Au point de vue économique, votre rapporteur a demandé l'avis du Ministre des Affaires économiques sur les objections formulées par le Sénat à l'encontre de l'article 6, lettre B, de la loi uniforme. Il résulte de cet avis que le Sénat peut avoir tous ses apaisements, le projet prévoyant un système dans lequel l'enregistrement n'est pas subordonné au résultat favorable d'une recherche d'antériorité. Si, comme le permet le projet, une recherche d'antériorité était imposée à celui qui introduit une demande d'enregistrement d'une marque, cette recherche n'aurait d'autre but que de mettre à la disposition de celui-ci des éléments de documentation qui peuvent lui être utiles pour prendre une décision au sujet du maintien ou du retrait de sa demande. L'obligation faite, dans ce cas, au requérant de confirmer sa demande ne vise qu'à l'amener à examiner avec soin la documentation qui lui est fournie.

En ce qui concerne les effets de la communication d'une telle documentation en cas de litige à trancher par une juridiction nationale, le Ministre des Affaires économiques fait remarquer, en premier lieu, que le Bureau Benelux se limitera à dresser la liste des marques antérieures qui lui sembleront offrir une certaine ressemblance avec la marque dont l'enregistrement est demandé, mais n'émettra pas d'avis au sujet du point de savoir si la marque peut être considérée comme nouvelle. Si, dans un litige, il devait être reproché à une des parties d'utiliser une marque identique ou similaire à une autre marque dont l'existence lui aurait été signalée par le Bureau Benelux, cette dernière circonstance constituerait uniquement un des éléments de fait dont le juge pourrait tenir compte; en tous cas, elle ne pourrait avoir pour effet, ne fût-ce qu'en raison du caractère subjectif de l'appréciation de la similarité, de faire présumer la mauvaise foi.

Du point de vue juridique, nous croyons que l'amendement adopté par le Sénat assortit d'une façon unilatérale l'article 2 de la Convention et l'article 6, B, de la loi uniforme, d'une condition qui n'a pas eu l'agrément des signataires de la Convention.

En effet, qu'arriverait-il si les Chambres belges refusaient leur approbation du règlement d'exécution précité?

Les trois pays se trouveraient dans l'impossibilité d'imposer un examen d'antériorité aux déposants de marques, ce qui serait contraire à la lettre et à l'esprit de la Convention. Car cet examen d'antériorité doit être considéré comme un des éléments essentiels de l'économie de la loi uniforme.

Il est certain que si l'amendement demeurerait adopté, la mise en œuvre de la Convention se trouverait paralysée.

D'autre part, nous estimons que l'amendement est superflu. En effet, toutes les garanties sont fournies par l'alinéa 2 de l'article 2 de la Convention, qui a prévu expressément que les règlements d'exécution reçoivent force obligatoire dans chaque pays, conformément aux dispositions de son droit interne. De deux choses l'une : ou bien le règlement d'exécution respectera les limites tracées par la Convention, et dans ce cas, il n'y a vraiment pas lieu de le soumettre au Parlement; ou bien, il excédera ces limites, et dans ce cas, le Gouvernement aura le devoir d'appliquer la procédure constitutionnelle normale.

Tel est d'ailleurs l'avis du Conseil d'Etat qui estime que les Chambres législatives ne doivent pas intervenir pour les

Uit een economisch oogpunt heeft uw verslaggever het advies van de Minister van Economische Zaken ingewonnen omtrent de door de Senaat ten opzichte van artikel 6, letter B, van de eenvormige wet gemaakte bezwaren. Uit dit advies blijkt dat de Senaat volledig gerust kan zijn aangezien het ontwerp in een regeling voorziet, waarbij de inschrijving niet afhankelijk is gesteld van een gunstig resultaat van een onderzoek naar eerdere inschrijving. Indien, zoals het ontwerp dat toestaat, een onderzoek naar een eerdere inschrijving opgelegd was aan degene die een aanvraag om inschrijving van een merk indient, dan zou dat onderzoek geen ander doel hebben dan documentatiegegevens te zijner beschikking te stellen welke voor hem nuttig kunnen zijn om een beslissing te nemen omtrent het handhaven of het intrekken van zijn aanvraag. De in dit geval aan de aanvrager opgelegde verplichting om zijn aanvraag te bevestigen heeft slechts tot doel hem ertoe te brengen de hem verstrekte documentatie met zorg te onderzoeken.

Wat betreft de gevolgen van de mededeling van een dergelijke documentatie in geval van een door een nationaal rechtscollege te beslechten geschil, wijst de Minister van Economische Zaken erop dat het Benelux-Bureau zich zal beperken tot het opstellen van de lijst van de vroegere merken welke naar zijn oordeel een bepaalde gelijkenis vertonen met het merk waarvoor de inschrijving gevraagd wordt, doch geen advies zal uitbrengen nopens de vraag of het merk als nieuw kan worden beschouwd. Indien bij een geschil aan een van de partijen mocht worden verweten een merk te gebruiken dat identiek of gelijkaardig is aan een ander merk waarvan het bestaan haar door het Benelux-Bureau signaleerd is, zou deze omstandigheid maar één van de feitelijke bestanddelen uitmaken waarmee de rechter zou kunnen rekening houden; in elk geval zou dit niet een vermoeden van kwade trouw mogen inhouden, al was het maar wegens het subjectieve karakter van de beoordeling van de gelijkenis.

Juridisch gezien menen wij dat het door de Senaat aangenomen amendement artikel 2 van het Verdrag en artikel 6, B, van de eenvormige wet aan een voorwaarde onderwerpt welke de instemming van de ondertekenaars van het Verdrag niet heeft verkregen.

Wat zou er immers gebeuren indien de Belgische Kamers het bedoelde uitvoeringsreglement niet zouden goedkeuren?

De drie landen zouden aldus verhinderd worden aan de deposant een onderzoek naar eerdere inschrijvingen op te leggen, hetgeen niet strookt met de geest en de letter van het Verdrag. Dit onderzoek dient immers beschouwd te worden als een van de essentiële punten van de opzet van de eenvormige wet.

Het staat vast dat indien het amendement aangenomen bleef, de toepassing van het Verdrag hierdoor zou verlamd worden.

Anderzijds zijn wij van mening dat het amendement overbodig is. Immers, het tweede lid van artikel 2 van het Verdrag, waarbij uitdrukkelijk bepaald wordt dat de uitvoeringsreglementen in ieder land bindende kracht verkrijgen overeenkomstig de bepalingen van zijn binnenlands recht, bieden inderdaad alle waarborgen. Er zijn slechts twee mogelijkheden : ofwel zal het uitvoeringsreglement de in het Verdrag bepaalde grenzen eerbiedigen, en in dat geval dient het verschil niet aan het Parlement te worden voorgesteld, ofwel zal dat reglement die grenzen te buiten gaan en in dit geval zal de Regering de normale grondwettelijke procedure moeten toepassen.

De Raad van State is trouwens eveneens deze mening toegedaan en oordeelt dat de Wetgevende Kamers zich niet

règlements d'exécution qui seront demeurés dans les limites fixées par la Convention (voir *Doc. n° 23-1*, p. 4, Chambre des Représentants).

Votre Commission s'est ralliée à l'unanimité aux thèses qui viennent d'être exposées.

Elle a en conséquence rétabli l'ancien texte de l'article premier du projet. Les autres articles ont été adoptés sans observations.

Le texte du projet d'approbation ainsi réamendé a été adopté à l'unanimité.

Le rapporteur,
G. BOHY.

Le président,
A. VAN ACKER.

dienen te bemoeien met uitvoeringsreglementen die de in het Verdrag gestelde grenzen niet te buiten gaan (*Zie Stuk, n° 23-1*, blz. 4, Kamer van Volksvertegenwoordigers).

Uw Commissie heeft eenparig het hiervoren uiteengezette standpunt aanvaard.

Zij heeft derhalve de vroegere tekst van artikel 1 van het ontwerp opnieuw ingevoegd. De andere artikelen werden zonder opmerkingen aangenomen.

De tekst van het aldus opnieuw geamendeerd ontwerp werd eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
G. BOHY.

De Voorzitter,
A. VAN ACKER.

ARTICLE REAMENDE PAR LA COMMISSION.

Article premier.

« La Convention Benelux en matière de marques de produits signée, à Bruxelles le 19 mars 1962, sortira son plein et entier effet. »

DOOR DE COMMISSIE OPNIEUW GEAMENDEERD ARTIKEL.

Artikel 1.

Het Benelux-Verdrag inzake warenmerken ondertekend te Brussel op 19 maart 1962 zal volkomen uitwerking hebben.